

เรื่อง คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติขอให้วินิจฉัยอำนาจหน้าที่ในการวินิจฉัย
ร่างพระราชบัญญัติฯ และการกระทำของนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

๑. ความเป็นมาและข้อเท็จจริง

๑.๑ นายทองก้อน วงศ์สมุทร และคณะจำนวน ๑๖๓,๑๒๖ คน ได้ใช้สิทธิตาม
รัฐธรรมนูญมาตรา ๓๐๔ เข้าชื่อร้องขอต่อประธานวุฒิสภา เพื่อให้วุฒิสภามีมติตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐๗
ถอดถอนนายชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี และนายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงการคลัง ออกจากตำแหน่ง โดยกล่าวหาว่าบุคคลทั้งสองมีพฤติการณ์ส่อว่าจงใจกระทำการใช้
อำนาจที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๘ มาตรา ๒๐๑ มาตรา ๒๐๕ และ
มาตรา ๒๐๒ ว่าจงใจทำหนังสือแสดงเจตจำนงที่ขัดต่อบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ ด้วยการเสนอร่าง
พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่....) พ.ศ. และพระราชบัญญัติเงินตรา (ฉบับที่....)
พ.ศ. แก่ใจพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๕ และพระราชบัญญัติเงินตรา พ.ศ.
๒๕๐๑ โดยมีวัตถุประสงค์ให้มีการรวมบัญชีทุนสำรองเงินตรา ซึ่งอยู่ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยสามบัญชี
เป็นบัญชีเดียวเพื่อนำผลกำไรและผลประโยชน์ที่สะสมไว้ในบัญชีทุนสำรองเงินตราออกมาใช้ชำระหนี้
กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน (กองทุนฟื้นฟู) อันเกิดจากกระทรวงการคลังค้าประกัน
เงินฝากและหนี้สถาบันการเงิน ซึ่งทรัพย์สินในบัญชีทุนสำรองเงินตรามีใช้ทรัพย์สินของธนาคารแห่ง
ประเทศไทยหรือรัฐบาลหนึ่งรัฐบาลใด แต่เป็นทรัพย์สินรวมของชาติ เป็นการขัดรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๘ ที่
บัญญัติคุ้มครองสิทธิของบุคคลในทรัพย์สิน และการกระทำความดังกล่าวยังขัดต่อสิทธิและเสรีภาพตาม
รัฐธรรมนูญมาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๕ ทั้งขัดต่อการถวายสัตย์ปฏิญาณต่อพระมหากษัตริย์ตามมาตรา ๒๐๕
และเป็นการบริหารราชการแผ่นดินที่ขัดต่อมาตรา ๒๑๒ อีกด้วย

๑.๒ นอกจากนี้ คณะรัฐมนตรี โดยนายชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี ได้เสนอร่าง
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ฯ ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ และ มาตรา ๓๐ โดย
กำหนดมาตรฐานการปฏิบัติของราชการไทยต่อคนไทยและคนต่างด้าวให้แตกต่างกัน

๑.๓ ประธานวุฒิสภาจึงได้ส่งคำร้องดังกล่าวให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปราม
การทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ดำเนินการไต่สวน ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐๕ และพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๖๓

๑.๔ คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วเห็นว่า เหตุแห่งการให้ถอดถอนนายชวน
หลีกภัย และนายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ กรณีเสนอร่างพระราชบัญญัติที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ จึงเป็นปัญหา
คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมีอำนาจพิจารณาการวินิจฉัยว่า ร่างพระราชบัญญัติตามคำร้องดังกล่าวมีข้อความ
ขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ และการกระทำของผู้ถูกกล่าวหา ขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ ซึ่งเป็นปัญหาเกี่ยวกับ
อำนาจหน้าที่ขององค์กรตามรัฐธรรมนูญ จึงเสนอคำร้องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๒๖๖

๒. ประเด็นวินิจฉัยเบื้องต้น

คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจเสนอคำร้องนี้ให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ หรือไม่

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้วเห็นว่า

คณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นองค์กรที่รัฐธรรมนูญบัญญัติขึ้นตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๗ มีอำนาจหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐๑ จึงเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญ แต่การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะเสนอเรื่องพร้อมความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญ เพื่อพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ ได้นั้นต้องเป็นกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เมื่อพิจารณาคำร้องและเอกสารประกอบแล้วเห็นว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญ พิจารณาเกี่ยวกับการดำเนินการได้สวน ข้อเท็จจริงตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐๕ วรรคหนึ่ง และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. อยู่แล้ว และยังไม่เป็นปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือองค์กรอื่น จึงไม่ใช่กรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรต่างๆ ตามรัฐธรรมนูญที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะเสนอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๖๖ ได้

๓. ผลคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ

ไม่รับคำร้องของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไว้พิจารณา

หมายเหตุ ประกาศราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๑๘ ตอนที่ ๗๔ ก
วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๔